U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **V. B.,** zastoupený JUDr. Michalem Benčokem, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské nám. 17, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze, ze dne 22. 6. 2005, č. j. 5 Az 8/2005 - 20, a o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna zástupci stěžovatele JUDr. Michalu Benčokovi, advokátu, **s e s t a n o v í** ve výši 1075 Kč a bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl žalobu podanou žalobcem (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 2. 2005, č. j. OAM-3449/VL-20-BE07-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas kasační stížnost, v níž konstatoval, že s rozsudkem nesouhlasí. Uvedl, že při projednávání jeho žádosti o azyl došlo k pochybení správního orgánu a že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu. Správnímu orgánu vytýká, že nezjistil přesně a úplně skutkový stav, nesprávně posoudil žádost o azyl, neopatřil úplné důkazy, jeho rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů a že svým postupem porušil § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu. Stěžovatel dále uvedl, že v zemi původu je ohrožen na životě. Byl svědkem usmrcení kamaráda mafiány a je mu vyhrožováno, že pokud bude proti nim svědčit, zabijí jej. Policie jej naopak nutí, aby proti nim svědčil, jinak jej uvězní. Přitom mu nechce poskytnout jako svědkovi odpovídající ochranu. Stěžovatel dále argumentuje čl. 53 Příručky k postupům

a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě a odvolává se též na čl. 43 téže příručky. Současně žádá o ustanovení zástupce z řad advokátů, ustanovení tlumočníka ruského jazyka a osvobození od soudních poplatků. Dále navrhuje, aby Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek vykonatelnosti napadeného rozhodnutí a aby zrušil rozsudek napadený kasační stížností a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji prostřednictvím svého zástupce ustanoveného usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2005, č. j. 5 Az 8/2005 - 36, vzal podáním ze dne 28. 12. 2006, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 2. 1. 2007, v celém rozsahu zpět.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy vzal stěžovatel svoji kasační stížnost zpět, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a také se jím nezabýval.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupci stěžovatele JUDr. Michalu Benčokovi byla stanovena za jeden úkon právní služby po 1000 Kč [převzetí a příprava zastoupení – § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], k čemuž byla přičtena paušální částka jako náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 75 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Uvedená částka bude zástupci stěžovatele vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. ledna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu